

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
Martinou Rýznarovou ve věci

žalobkyně: **A. K.**
bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Michaelou Zezulkovou
sídlem Valašská Bystřice 533, 756 27 Valašská Bystřice

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha

o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2025, č. j. X, ve věci invalidního důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 1. 2025, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni k rukám advokátky Mgr. Michaely Zezulkové náhradu nákladů řízení ve výši 10 140 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky a potvrdila své rozhodnutí č. j. X, kterým zamítla žalobkyni žádost o invalidní důchod, protože pokles její pracovní schopnosti činil pouze 20 %.
2. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že trpí intenzivními bolestmi, na které bere léky, jak vyplývá ze zprávy algezioložky z 8. 1. 2025. Postižení dominantní ruky brání žalobkyni ve výkonu práce i v běžných denních činnostech. Žalobkyně v levé ruce vůbec nemůže zvedat ani nosit břemena, neudrží příbor, nemůže řídit automobil ani vykonávat činnosti, při nichž je třeba jemná motorika. Žalobkyně v zaměstnání působila na pozici operátor, kde ke své činnosti potřebuje obě ruce ke kontrole a manipulaci s tepelnými čidly. Z důvodu zhoršujícího

se zdravotního stavu žalobkyně podala výpověď. Správní orgány se nevěnovaly dostatečně námitkám žalobkyně, její potíže bagatelizovaly, nezkoumaly podrobněji její zdravotní stav, nepřizvaly ji k vyšetření ani jednání a zdravotnickou dokumentaci nedostatečně interpretovaly. Nemožnost standardní zátěže končetiny potvrdily zprávy traumatologů z 27. 1. 2025 a 25. 2. 2025. Podle zprávy MUDr. K. z 13. 11. 2024 je stav žalobkyně chirurgicky neřešitelný a trvalé následky zůstávají.

3. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** odkázala na napadené rozhodnutí, relevantní právní úpravu a správní řízení a navrhla jako důkaz posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).
4. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 10. 1. 2025.
5. **Žalovaná v napadeném rozhodnutí** jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně označila postižení podle kapitoly XIII oddílu B položky 2a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Institut posuzování zdravotního stavu určil míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 10 % s navýšením o dalších 10 % pro omezenou možnost výběru zaměstnání na celkových 20 %.
6. V souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. soud vyžádal k důkazu posudek Posudkové komise MPSV v Ostravě.
7. **Posudková komise MPSV v Ostravě v posudku z 11. 6. 2025** dospěla k závěru, že žalobkyně ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí byla invalidní a šlo o invaliditu prvního stupně ode dne 4. 10. 2024.
8. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je postižení podle kapitoly XIII oddílu B položky 2b vyhlášky o posuzování invalidity a pokles pracovní schopnosti činí 35 %.
9. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl stav po tříštivé zlomenině distálního konce vřetenní kosti vlevo po pádu 15. 2. 2023, řešeného repozicí a následnou osteosyntézou 28. 2. 2023.
10. Stav je komplikovaný chronickým algoneurodystrofickým syndromem. Trvá středně těžké omezení hybnosti v levém zápěstí, omezení hybnosti prstů levé ruky, palpační citlivost zápěstí a dorsa (hřbetu) ruky. Nejde o poruchu nervu mediánu vlevo. Prokázán byl souběžně se rozvíjející impigment levého ramenního kloubu. Po úspěšné rehabilitační léčbě je hybnost v levém rameni bez omezení. Žalobkyně je pravačka.
11. Jedná se o středně těžkou poruchu s omezením funkce končetiny, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a pomůcek. Při stanovení poklesu pracovní schopnosti posudková komise zohlednila dělnickou profesi žalobkyně, její neschopnost pokračovat v profesi operátora ve výrobě a zohlednila omezení hybnosti, bolestivost a k datu jednání spíše palpační citlivost přes nastavenou léčbu v ambulanci léčby bolesti a potřebu další opatrné rehabilitace, ne přes bolest. Při větším

zatěžování ruky by mohlo dojít k setrvání potíží nebo zhoršení. Nejedná se o zdravotní postižení takového stupně závažnosti a rozsahu, aby byla prokázána těžká či zvláště těžká porucha uvedená ve vyšších položkách přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Nejsou naplněna posudková kritéria pro hodnocení podle těchto položek. U žalobkyně nejsou přítomna žádná další zdravotní postižení, která by opodstatňovala stanovení vyšší procentní míry poklesu pracovní schopnosti.

12. Den vzniku invalidity je stanoven odborným lékařským nálezem z chirurgické ambulance ze 4. 10. 2024, který prokázal trvalý zdravotní postižení, chronicitu a jde o odborný nále z nejbližšího období před ukončením dočasné pracovní neschopnosti 29. 10. 2024.
13. Posudková komise se neshodovala s posudkovými závěry lékařů institutu posuzování zdravotního stavu v prvním ani druhém stupni správního řízení, protože nesprávně aplikovali posudková kritéria a nedostatečně zhodnotili funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na pokles pracovní schopnosti žalobkyně.
14. **Žalobkyně v písemném vyjádření ani žalovaná při jednání soudu** nevznesly proti posudku posudkové komise připomínky a další dokazování nenavrhovaly.
15. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Posudkové komise jsou oprávněny posuzovat pokles pracovní schopnosti a vyslovovat posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je tedy specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Hlavním obsahem činnosti posudkového orgánu je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí také znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné znalosti z oboru posudkového lékařství, na nichž především posouzení invalidity závisí.
17. Soud učinil skutková zjištění z výše citovaných důkazů, zejména z posudku PK MPSV v Ostravě, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.
18. Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). V tomto řízení byl vypracován posudek Posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Krajský soud nezpochybnil závěr tohoto posudku pro jeho přesvědčivost, vyčerpávající a jednoznačné odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal. V závěru jednání soudu proti posudku žalobkyně ani žalovaná nevznesly žádné námítky.
19. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
20. U žalobkyně bylo prokázáno, že došlo k poklesu její pracovní schopnosti o 35 % od 4. 10. 2024. Proto je nutno žalobkyni považovat za invalidní v prvním stupni od 4. 10. 2024, jak je uvedeno v citovaném posudku PK MPSV v Ostravě.

21. Vzhledem k procesní situaci se soud nezabýval ostatními žalobními námitkami.
22. Soud zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, tj. v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Současně soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. Žalovaná znovu ve věci rozhodne a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. bude vycházet z právního názoru soudu, že žalobkyně byla invalidní v prvním stupni od 4. 10. 2024.
23. Soud přiznal úspěšné žalobkyni náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Ze spisu soud zjistil, že advokátka učinila ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“)]. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátce mimosmluvní odměna ve výši dvakrát 4 620 Kč [§ 9 odst. 5 a § 7 odst. 5 AT], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši dvakrát 450 Kč (§ 13 odst. 4 AT). Celkem je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni k rukám advokátky náklady řízení ve výši 10 140 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 16. července 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně